

POSTŘEH

Handwritten signature and date '10'

Září 2019

Rozhovor s panem učitelem *Pavlem Šťastným*

Co pro Vás znamená sport?

Sportem jsem si vybudoval úctu, vůli a pokoru – především k lidem, kteří něco dosáhli a nejen ve sportu.

Za co byste rád někdy poděkoval?

Všem lékařům a fyzioterapeutům, kteří dokážou člověka vrátit k plnohodnotnému životu, třeba po zranění.

Prozradíte nám, koho obdivujete a kdo Vás nejvíce inspiruje?

V raném věku jsem měl spoustu vzorů, NEJVĚTŠÍ z nich byl Carlo Pedersoli. Mnohým možná nic neříkající jméno, ale jeho pseudonym – BUD SPENCER – zná snad opravdu každý. Americký herec, původem Ital, který v mládí plaval a v Itálii jako první zaplavoval 100 metrů volným

způsobem pod magickou hranicí jedné minuty, reprezentoval Itálii na olympijských hrách ve vodním pólu a v pozdějším věku se stal známým a uznávaným hercem (Sudá a lichá, Dvojníci, Jestli se rozzlobíme, budeme zlí...).

Co je podle vás těžší: být hráčem kolektivního sportu nebo být sám za sebe?

Rozhodně být hráčem kolektivního sportu – ten je zodpovědný za celý team.

Kdo podle Vás po roce 2000 patří mezi nejúspěšnější sportovce – sportovkyni?

Z našich je to určitě legendární „šedesátosmička“ (pozn. redakce: Jaromír Jágr) a také **Martina Sáblíková**, v rámci světové scény **Roger Federer**.

Co si ze sportu rád pamatujete?

Určitě všem velmi dobře zapamatovatelný úspěch českého ledního hokeje – vítězství na ZOH v Naganu 1998.

Jak má člověk poznat, který druh sportu je tzv. „ten jeho“, kterému se má věnovat?

Určitě existuje řada trenérů a odborníků, kteří rozpoznají talent. Každopádně po určité době každý sám vidí, jestli mu zvolený sport jde. **Hlavně to člověka ale musí bavit.**

Hranice sportovního výkonu – je možné ji odhadnout/stanovit?

Pokud je člověk soudný a má trochu zkušeností, tak svou hranici dokáže odhadnout sám, alespoň přibližně.

Kdy jste naposledy něco rozbil?

Hrnek na kafe. Ale střepy prý přinášejí štěstí 😊.

Která je Vaše nejoblíbenější sportovní značka?

Značky moc neřeším. Měla by být zárukou kvality, ale v dnešní době to tak leckdy bohužel není.

Stalo se Vám při provozování sportu nějaké zranění?

A kolik! Ale to ke sportu patří 😊.

Jaké sporty jste vystřídal?

Na základní škole jsem chodil do plavecké třídy – trénink 9x za týden, později plavání plynule přešlo ve vodní pólo. Pak jsem se dostal k atletice. V současnosti vše, co mi zdraví dovolí.

Čím vyplňujete svůj volný čas?

Sportem aktivně, v TV i naživo – nedávno jsem byl na turnaji Fed Cup; **psy a auty** – především veterány a modely historických vozidel v měřítku 1 : 18.

Děkujeme Vám za rozhovor.

Jakub Lasovský, 9. D

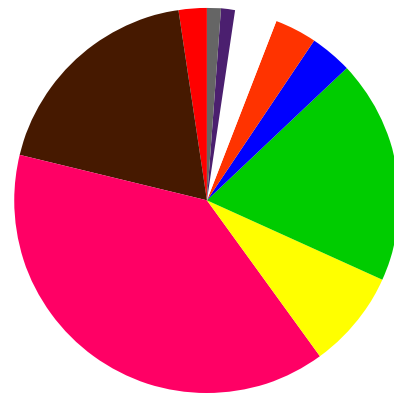
Našeho pana učitele máme rádi a víme, že je obdivovatelem a milovníkem psů. Fotografie zachytila jeho psa, na kterého nemůže zapomenout.

Už čtvrtým rokem se *pan učitel Šťastný na naší škole* organizuje a stará se o hladký průběh *charitativní sbírky Voříšek*.

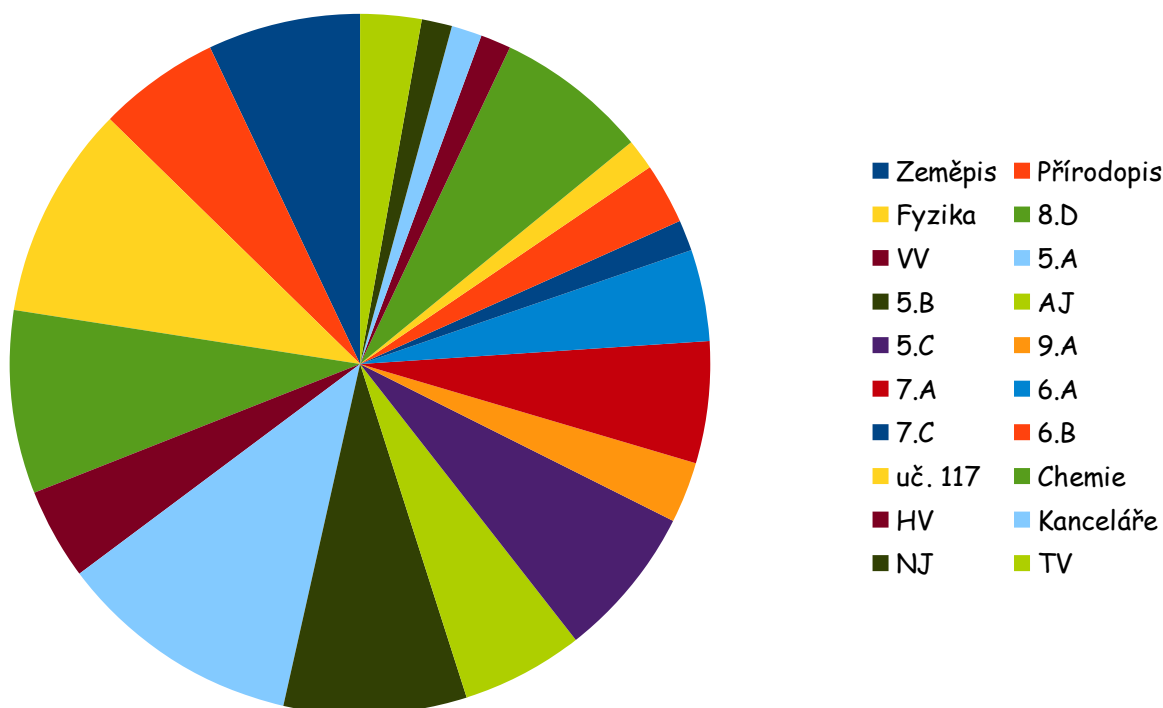
Rodiče s dětmi tak mohou nemocným, handicapovaným nebo už starým pejskům donést krmivo, pamlsky nebo třeba vánoční dárek v podobě psí hračky.

Z poslední u nás takto uspořádané sbírky směřovalo *do psího hospicu „Dejte nám šanci“*, jenž se nachází v Bukovince, více než 1 500 kg psího krmení.

U druhé otázky jste měli taktéž svobodnou volbu, zajímalo nás, která barva není zastoupena ve vašem šatníku, ve které barvě byste si pro sebe oblečení sami nikdy nekoupili.

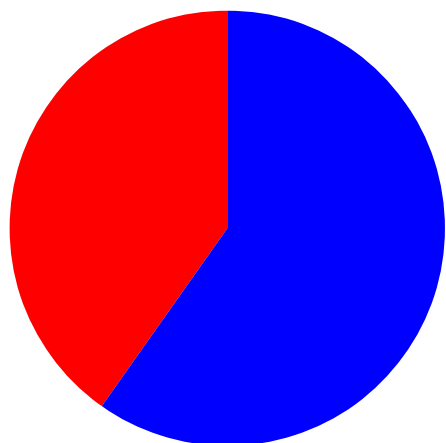
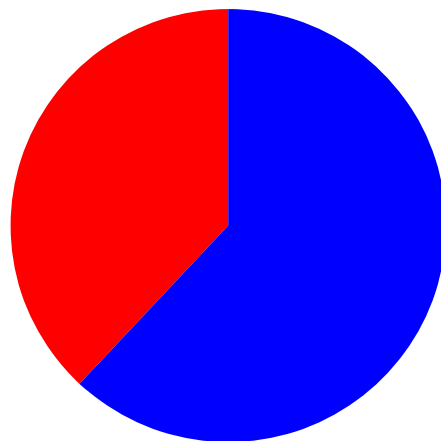
Třetí otázka se týkala volby barevné výmalby třídy, odborné učebny, kanceláře... Která místnost v naší škole se vám barevně líbí nejvíce ?

A další otázky byly následující:

Ovlivňuje tvůj výběr nápoje
barva (např. Mirinda, Kofola,
zelený čaj, ...)?

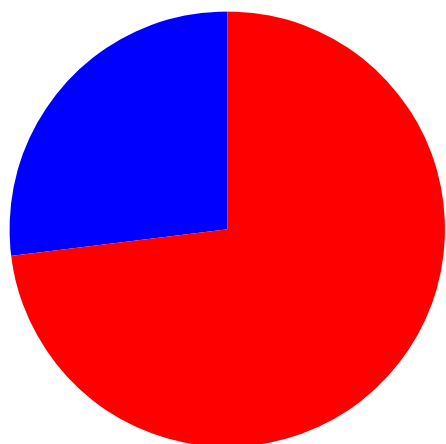
ANO x NE

Dokážeš si představit duhu
v jiné barevné kombinaci ?

ANO x NE

Pokud jste u předchozí otázky
odpověděli kladně, tak duhu **tmavější**
nebo naopak **světlejší** ?

Vyhovují ti barevné
kombinace, nebo jsi raději
jednobarevný ?

Jsem jednobarevný/á.

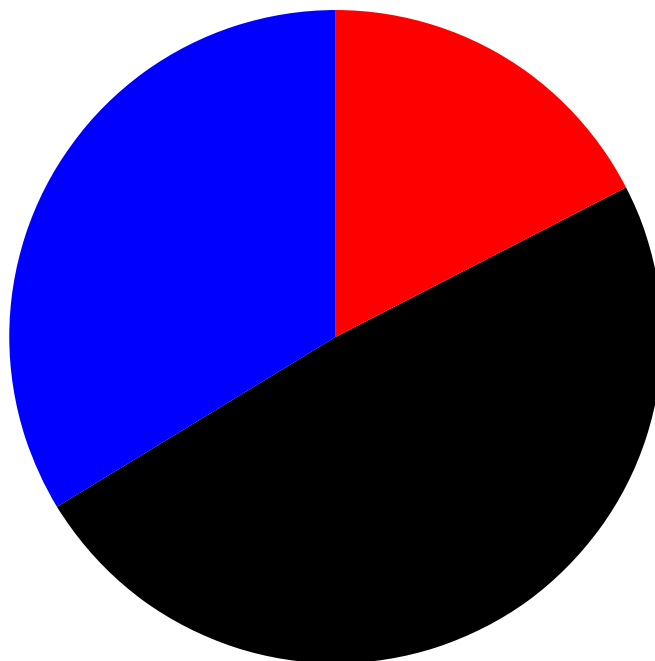
Mám raději kombinace barev.

Jaká barva nejvíce „sluší“ riflím ?

Modrá

Černá

Jakkoliv barevné

Pavel Liška a Zdeněk Zbořil, 9. C

Milí čtenáři a čtenářky Postřehu,
velmi nás zajímají vaše názory na různá témata. Budeme velmi rádi,
když sami navrhnete další okruhy pro anketní otázky letošního
školního roku 2019/2020. Lístečky s nápady na některou z příštích
anket předejte prosím organizátorům této rubriky. Těšíme se na
spolupráci.

Redakce Postřehu :-)

Barvy v životě člověka

Ať už jdeme kamkoli, barvy nás stále doprovází. Jsou všude, kam se podíváme. Modrá, červená, zelená... každá.

Každá je v našem světě hojně zastoupená. Víme, jak každá z nich vypadá, ale přece jenom nevíme, co jsou.

Takže položme si otázku, co vlastně barvy jsou?

Pokud se budeme snažit vysvětlit slepému člověku, jak vlastně taková barva vypadá, určitě pohoříme.

Proč? Jednoduše proto, že například o žluté můžeme říci, že je světlá, že je jako sluníčko. Ale jinak nic.

Samozřejmě můžeme vyjmenovat spous u dalších věcí, ale přesně popsat ji nedokážeme.

Jak tedy barvy vypadají? Musíme si nejprve uvědomit, jak barvy vznikají.

Barvy, které vidíme, jsou pouze odrazy světla. Světlo se odrazí od povrchu a dopadne do oka. Můj názor je ten, že nic jako barva neexistuje, a to, čemu lidé říkají barva, je jen vjem.

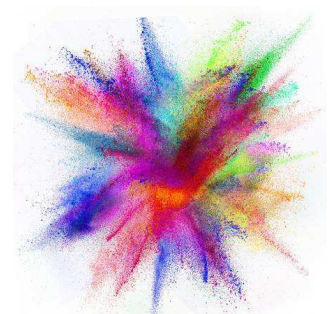
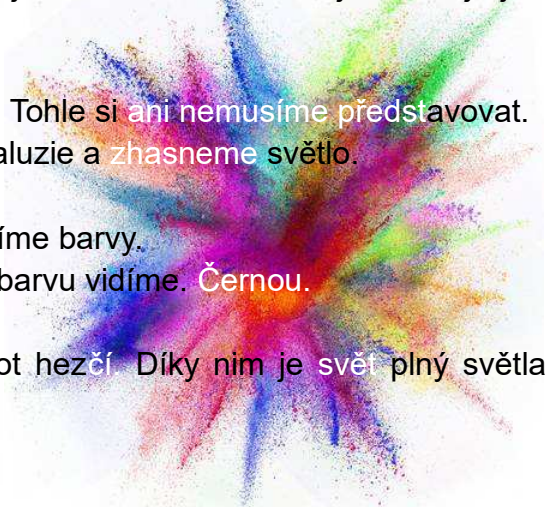
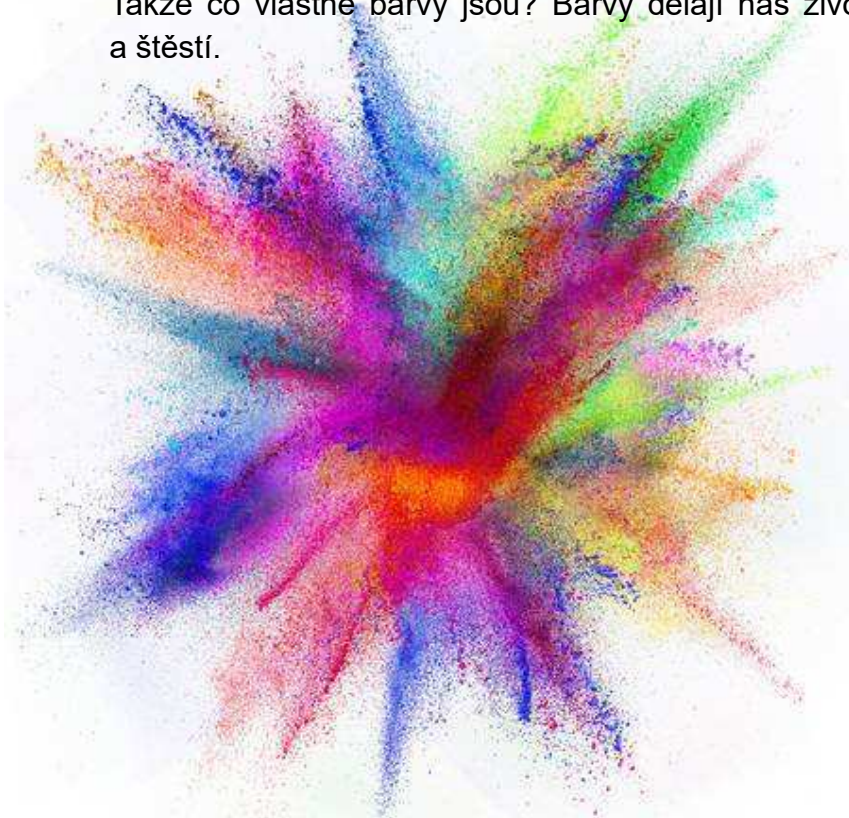
Jak tedy věci vypadají, když bychom neviděli barvy? Tohle si ani nemusíme představovat. Stačí, když vejdemo do svého pokoje, zatáhneme žaluzie a zhasneme světlo.

Tma. Žádné světlo neproniká do pokoje, tudíž nevidíme barvy.

Tohle je však samo o sobě paradox. My stále jednu barvu vidíme. Černou.

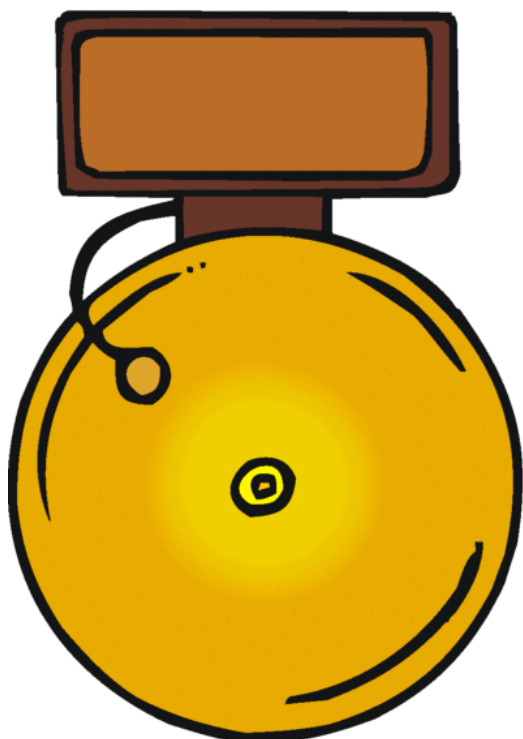
Takže co vlastně barvy jsou? Barvy dělají náš život hezčí. Díky nim je svět plný světla a štěstí.

Jan Brančík, 9. C

Proč se těšit do školy

Manuál na každý (nejen školní) den

1.

Znovu se sejdete s kamarády. Věříme, že na ty nejlepší jste si udělali čas i v létě, ale přiznejme si, že na ty, které máme jen *docela* rádi, se dělá čas těžko.

2.

Mozek zase dostane trochu zabrat. Nechcete přece, aby vám zakrněl, ne?

3.

Znovu rozjedete sešitovou grafiku. Co je úžasnější, než *tunit* půl hodiny nadpis.

4.

Můžete se těšit na ten nádherný **pocit souznění se spolužáky**, až budete všichni úplně mimo.

5.

Těšení se je hrozně příjemná věc. A třeba **na takovou poledku se budete těšit dennodenně**.

6.

Těšit se můžete i na různé **exkurze, divadla a výlety**.

7.

Budete znovu zažívat to ohromné **štěstí, když odpadne hodina**.

8.

Pokud jste z vesnice, návrat do školních lavic pro vás bude zřejmě znamenat také **návrat do města**. Do civilizace.

9.

Nový školní rok je také **nový začátek**. Špatné známky z minulého roku jsou již zapomenuty, a vy tak můžete navázat na předchozí rok s čistým štítem.

10.

Dobrá svačinka/oběd = oáza štěstí, světlo na konci chodby. Těšit se můžete i na různé **exkurze, divadla a výlety**.

11.

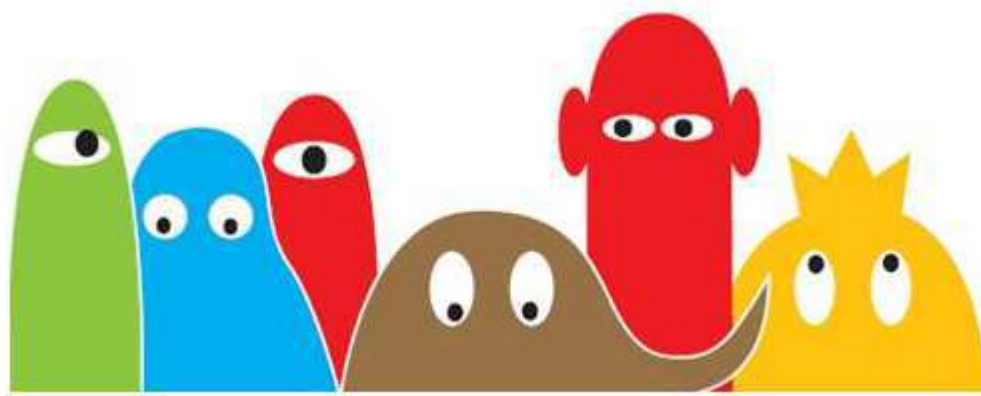
Budete si mít opět na co stěžovat. Sem tam si zanedávat na to, jak těžký život vedete, úžasně prospívá psychice

12.

A když dostanete **dobrou známku i přesto, že jste se vůbec neučili**, budete se cítit, jako by vám patřila celá sluneční soustava.

13.

Dozvíte se pár zajímavých informací. O tom škola přece je.

Redakce Postřehu ;-)

Lenošení, odpočívání, oddechování, rekreování, nicnedělání, zahálení, hovění si, válení se ... ???

Vyberte si, co je libo!!!

Podle mě má odpočinek jeden hlavní význam. Odpočívání. Přestávku a pohov. Každý z nás chce chvilku lenořit.

Jen tak sedět a koukat nebo ležet a koukat nebo jen koukat na TV nebo mobil. Moc nepřemýšlet.

Po práci nebo vyučování je každý unavený.

I sportovci po tréninku nebo zápase potřebují pauzu.

Každý odpočívá jinak. Někdo čučením, někdo naopak pohybem.

Já odpočívám rád. Nelenoším. Jen dělám něco trošku jiného. Čtu si, čmárám, píšu si něco nebo koukám na TV.

Někdy uprostřed vyučování na mne padne vyčerpání a začnu se ztrácet. Může se zdát, že nedávám pozor, že mě to nebaví.

Ale není to pravda. Musím vypnout a odpočinout si. Jen sedím a koukám. A pak to najednou přeskočí a jsem zpátky v hodině.

Pro nás školáky je důležitý pobyt na čerstvém vzduchu. Rád proto chodím ze školy pěšky nebo na vozíčku místo autem, protože příroda i v zimě má na nás všechny dobrý vliv. Venku jsem moc rád.

Odpočívejme každý svým způsobem, někdy i tím lenošením.

Neviditelná droga

Štěpán Vrána

*Odkud se berou ta všechna písmena velká
odkud jen jsou
do kouta mě ženou
zaplavují mysl mou*

*myšlenky zlé i smutek v nich je
tento obličej se před nikým neukryje
rty jdou dolů, v očích slzy jsou
moje kroky nejistě skřípou*

*vidím je všude
vidím je i teď
udělaly ze sebe tenkou zed'
zed', co se bojím zbourat sám
pořád pořád se málo znám*

*má to vůbec cenu
proč tu vlastně jsem
pod nohama rozpadá se mi zem
zem, co byla vždy tak stabilní a jistá
nikdy v ní nebyly škvíry a hluchá místa
odkud se berou
co vlastně jsou
už mají v síti mysl mou*

má mě někdo rád

*kdo vlastně jsem
kdo je vlastně kamarád
a kde je má stabilní zem?
Něco práská
co to je?
moje země to je!*

*vše padá dolů jako skládačka
padají i hezké vzpomínky
zůstal jsem tu už jen já
S Á M
a mé černé vzpomínky*

*smutek mě pohltit
vzal mě s sebou
já jsem nepohrdl
a řekl mu
jdu s tebou*

*slovo úsměv už neznám
a zase výzvy, co říkají
věř nám
já věřím
a jdu...*

Smutek je jako neviditelná droga!

Kočka bengálská

Domáci ZOO Martina Chmely

Kocour Chicco

V tomto čísle Postřehu bych vám chtěl představit našeho milovaného kocourka jménem Chicco.

Od narození je slepý, postihla jej tzv. atrofie sítnice. Bohužel se mu tato vada neustále zhoršuje. Je velmi přítulný a slyší na zavolání.

Na první pohled si můžete myslet, že vidí, neboť se pohybuje zcela obyčejně. Jeho oči vypadají pořád stejně, ale kouká se na svět, který nemůže vidět.

Je zajímavé, jak dokáže vyskočit například na gauč nebo židli. Vždy se "trefí". Je naprosto úžasné, jak lozí po stromech, a dokonce po plotě, ze kterého nespadne, a ještě seskočí na kompostér, odkud běží domů.

Jeho cesta na kočičí WC je vždy bezproblémová. Když ale nechám třeba batoh na zemi, stane se, že do něj vrazí. Zažíváme s ním různé příběhy a je samozřejmé, že o něj míváme obavy, aby se mu něco zlého nepříhodilo.

Jednou jsme ho jako obvykle pustili kolem třetí hodiny ven, a protože se vrací pravidelně kolem půl čtvrté zpět a nebyl stále doma, začalo nás znepokojoval, kde se zdržuje.

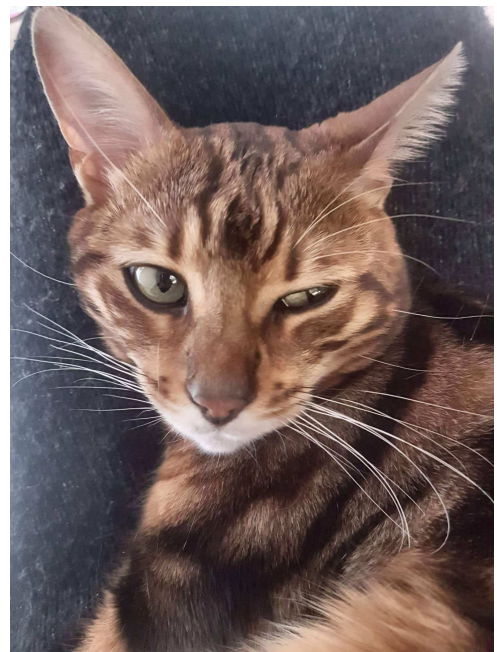
Ani v šest večer se ještě neukázal. Volali jsme všichni a já jsem konečně uslyšel jeho mňoukání. Zasnivil jsem do místa, odkud vycházel zvuk.

Ráno jsme se šli podívat na to samé místo, ale bylo ticho. Po opakovaném volání se Chicco ozval. Kocour proletěl opravovaným komínem na půdu. Mamka zavolala a konečně vykoukl z díry pod střechou, kde byla římsa a lešení.

Všechno nakonec dobře dopadlo a byl opět s námi.

Chicco umí i překvapit jako lovec. Chytil myš, kterou nezabil a donesl ji na schody k terase.

Život zvířete s hendikepem je samozřejmě daleko složitější. Přináší ale i radost, protože mu můžete pomáhat s jeho problémem a těšit se z jeho pokroků a přítulnosti.

Nudiště

Štěpán Vrána

Když kráčím po ulici venku,
mívám pořád jednu a tu stejnou myšlenku.

Dívám se na ně, na lidi.
Kam všichni tak rychle míří?

Bludiště spletité z šedých betonů,
slyším chrastění žetonů,
žetonů, co lidem slouží k životu,
když jdou, vidím v jejich tvářích němotu.

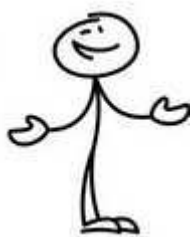
Němotu vstát, pracovat, být zase doma...

Stává se z toho rutina.
Náš život je scénář, co svírá spona.
A pak. Pak odbije poslední hodina.

V tom bludišti hrají auta svou skladbu,
dokola jezdí v ulicích,
jako by na ně někdo seslal kletbu.

Bludiště končí, však druhé začíná,
názvem jiným se ozývá.
Zas tu jen němé tváře vidím,
míhají se ulicemi sem a tam.

Já už se v tom nevyznám...

Změny a život

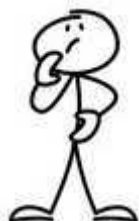
Jaký by byl život beze změn?

Nudný? Stejný? On by to vlastně ani nebyl život v pravém slova smyslu. Život je přece jedna změna za druhou.

Změny utváří, jakými jsme lidmi, jak se k ostatním chováme, jak reagujeme na ostatní.

Žijeme změnami. A tím nemyslím ty malé. Obléknu si tenhle kabát místo bundy atd.

Důležité jsou ty velké. S kým se budu bavit, jak se budu chovat.

*„Nemůžete změnit to, jak se k vám lidé chovají, nebo co o vás říkají.
Vše, co můžete udělat, je změnit to, jak na to zareagujete, a jak změní váš život.“*

Ashley Purdy

*„Spal jsem a snil, že život je krása. Probudil jsem se a zjistil, že je to
povinnost.“*

Immanuel Kant

„Zatímco ztrácíme svůj čas váháním a odkládáním, život utíká.“

Seneca

?? Kde hledám

šťěstí ??

Každý z nás míří jinam, má svůj vlastní cíl, za kterým kráčí.

Všichni máme rozdílné představy o životě, máme svá přání, baví nás různé věci.

Připadá mi, že můj život ubíhá příliš rychle. Je to jeden velký příběh, který se časem rozvíjí, stále se píše další kapitoly.

Jako malá holka, asi ve školce, jsem si přála být mušketýrem. Být odvážná, pomáhat slabým.

V první třídě jsem si přála být veterinářkou. Měla jsem a mám ráda zvířata.

Je obdivuhodné pomáhat zvířatům, jelikož vám nedokáží říct, co je trápí a bolí.

Nesnáším, když zvířata trpí, nedokázala bych utratit zvíře, a to bohužel musí někdy veterinář zvládnout. Nedokáže bohužel vyléčit všechno.

V současnosti už mám jasnou představu o tom, co chci dělat. Být kynoložkou, pracovat se psy, starat se o ně, ale především je cvičit, aby se z nich stali psi asistenční, kteří pomáhají každý den svému nevidomému pánovi. Nebudu tím daleko od svého dětského snu stát se veterinářkou.

Připouštím, že časem se můj sen může ještě změnit. Jedno ale vím jistě, chci dělat to, co mě baví a dělá šťastnou, a to nejenom mě, ale i moje okolí.

V tuto chvíli se snažím jít za svým snem.

Adriana Pižlová, 8. B

Anime

japonské šílenosti, nebo nekonečná kreativita

Anime představuje něco, co většina lidí bere jako úplnou hloupost pro děti s nízkým IQ.

Ale já se vás v tomto článku pokusím vyvést z omylu.

Protože je to něco, co já osobně považuji za "masterpiece" japonské kultury.

Vše začalo již dávno japonskými komiksy zvanými manga. Manga je většinou černobílá a čte se zprava doleva.

Anime samotné vzniklo už ve 20. letech, ale začalo se popularizovat na Západě

v 60. letech s příchodem díla studia Mushi production "ASTRO BOY".

Anime inspirovalo například také západní animaci společnosti Disney.

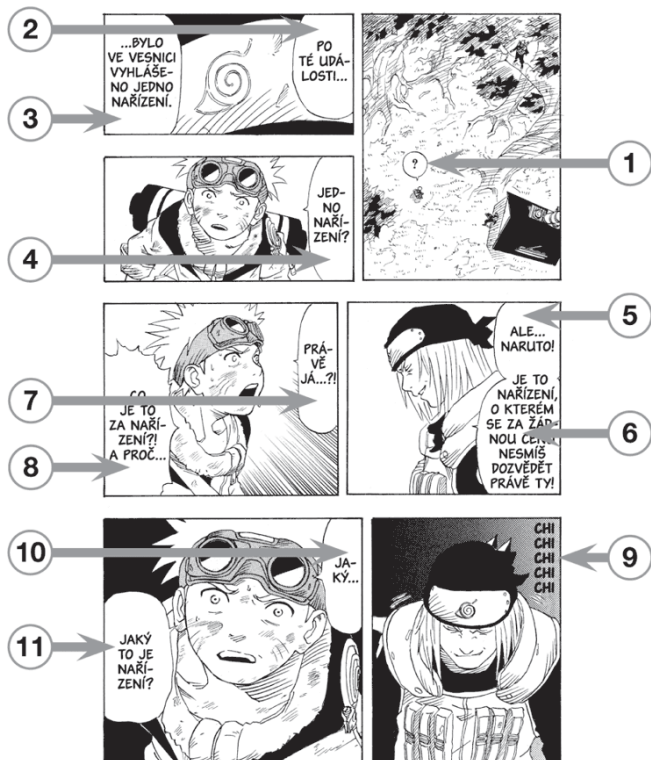
Od 90. let i filmy; můžu jmenovat třeba Matrix, Inception nebo Pacific Rim. Ten pravý "boom" přišel v 80. letech, kdy vznikl Dragon ball a Mobile suit Gundam.

Poté přišla 90. léta a s nimi Cowboy Bebop, Neon Genesis Evangelion, Sailor moon, Pokemon, One piece.

V 21. století se anime začalo rozvíjet mnoha žánry.

21. století představuje zlatou éru anime.

Každý týden přibývá v Japonsku asi 50 nových anime.

V posledních letech vzniklo mnoho žánrů a každý si oblíbil něco jiného; výhodou je **neuvěřitelná kreativita**, kterou můžou autoři ve své tvorbě uplatnit. V hraných filmech prostě nejsou některé věci možné. *Anime nemá žádnou hranici toho, co jde a nejde udělat.* I díky tomuto jsou Japonci často zmiňováni.

Existují anime pro mladší, ale také jsou tu žánry anime, kde je víc mrtvol a krve.

SHOUNEN

Žánr vypráví o postavě (většinou teenager, ale jsou i výjimky), který získává zkušenosti a schopnosti, díky nimž zničí záporáky. Hlavní hrdina většinou má nějakého rivala (**Fullmetal Alchemist Brotherhood, One Piece, Hunter x Hunter, My hero academia, One Punch Man, Dragon Ball**).

COMEDY

Žánr, co se kombinuje s dalšími žánry (**Gintama, Mob Psycho 100, One Punch Man**).

PSYCHOLOGICAL

Nejlepším příkladem tohoto žánru jsou **Death Note** a **Psycho-Pass**.

HORROR

Odlišný od klasických hororů, je tu spíše temná atmosféra, žádné jumpscary, které známe ze západních hororů, zato čistý důraz na atmosféru a příběh (**Another, Shiki, Parasyte, Tokyo Ghoul**).